

Can Pera o Pere

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Al sector nord del terme municipal, entre el torrent de Can Palau i el fondo de Can Pera.
Emplaçament	A uns 300m del trencant que neix de l'antic Camí de Montnegre a l'alçada de Can Magel.
Alçada:	283
Coordenades:	
Latitud:	41.64651
Longitud:	2.57734
UTM Est (X):	464803
UTM Nord (Y):	4610616

Classificació

Número de fitxa	08193 - 8
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVI-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL;
Número inventari	IPA 8956/4230-I
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	002007400DG61A0001LL, 08192A003000400000KZ, 08192A003000440000KA, 08192A003000450000KB
Autoria de la fitxa	àlex Asensio

Descripció

Masia senyorívola de planta lleugerament rectangular de 14 metres d'amplada per 16,6 de fondària, amb una ala lateral a la secció nord que li confereix una fesomia en forma d'ela (L). La casa es compon de planta baixa i pis. Presenta tres crugies perpendiculars a la façana principal, orientada a llevant.

Té coberta amb dos aiguavessos amb el carener també perpendicular. Els paraments són de paredat comú vist lligat amb morter. Les cantoneres són totes de pedra ben escairada, formant un encadenat.

La façana presenta una composició simètrica sobre tres eixos verticals, amb un portal central d'arc de mig punt de brancals i onze dovelles de pedra granítica, flanquejat per dos pedrissos i dues finestres amb brancals i llinda d'una sola peça, i amplit de pedra esculpida amb espitllera a la part inferior. Davant seu hi ha l'antiga era pavimentada amb toves ceràmiques. La porta té ventalla de vidre i tots els tancaments són de fusta. A la planta primera hi ha tres finestres com les de la planta baixa, essent la central de major ordre. A la façana de migdia apareix, lleugerament reulat respecte del pla de façana, un cos porticat de planta baixa i pis de 6 metres d'amplada per 10,5 de llargària. Presenta accés a peu pla des d'una plataforma inferior a través d'un arc de mig punt de maçoneria, així com una finestra a l'estatge superior amb brancals i sis dovelles de granit. Aquest volum acull una galeria amb quatre balconeres d'arc rodó amb tancament de vidre i baranes de ferro.

La resta de façanes estan arrebossades i pintades de color argilós. Els paraments del volum original presenten totes les obertures emmarcades en pedra, idèntiques a les de la façana principal, algunes totalment o parcialment paredades. En canvi, les del cos afegit a l'angle nord-oriental són d'obra, reixades en planta baixa i apaïssades i amb tancaments de quatre fulles sota teulada.

Al voltant de la casa han proliferat les construccions auxiliars d'una sola planta i coberta d'un sol tremujal. Inicialment vinculades als usos agrícoles, actualment ho estan al lleure i la conservació dels jardins.

L'accés a la propietat es produeix a través d'un passeig arbrat que circumda un jardí amb una bassa amb nenúfars. Al sector al nord-est del recinte hi ha una col·lecció d'escultures modernes i una piscina amb una porxada lateral amb coberta a dos vessants de 21 metres de longitud per 5 d'amplada, a mode d'umbracle.

Observacions:

Protecció:

Pla especial urbanístic i catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2016. M-15.

Història

Hi ha la creença, no acreditada documentalment, que la masia va ser un antic convent i la seu del tribunal de la Inquisició.

La seva construcció es remunta al segle XVII. Al davant de la masia es conserva un trull d'oli amb la data de 1636 gravada sobre la pedra. En una dovella interior, hi ha incisa una creu i la inscripció llatina 'Genis Pera me fecit als + 7bre: 1761'.

En una rajola entre llates de l'embigat, hi ha pintada la data de 1885.

Durant la Guerra Civil, el Consell Municipal de Vallalta del Maresme va requisar la finca en absència del seu propietari, Narcís Puig Valls, que era considerat afecte al bàndol nacional.

La masia apareix representada, per bé que sense especificar-ne el nom, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 del Instituto Geográfico y Estadístico, segons còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic

de la Mancomunitat de Catalunya de l'any 1914. D'altra banda, figura com a 'San Pera' en el full del Mapa Geológico y Topográfico de la Provincia de Barcelona a escala 1:40.000 corresponent a la Región Cuarta o del Río Tordera del mateix any.

Bibliografia

- AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2003). Coneix Sant Iscle de Vallalta. Sant Iscle de Vallalta: Edicions Els 2 Pins, p. 54 i contraportada s/n.
- AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2004). Petits paisatges de Sant Iscle de Vallalta. Canet de Mar. Edicions Els 2 Pins, pp. 8 i 21-22.
- AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2016). Pla especial urbanístic i Catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta, Llibre II, Document núm. 3. Catàleg de masies i cases rurals. Element M-15, pp. 191-199.
- AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Sant Iscle de Vallalta, la porta del Montnegre. Sant Iscle de Vallalta: Parc del Montnegre i el Corredor, pp. 8 i 16.
- ARXIU NACIONAL DE CATALUNYA. ANC1-1-T-6844. Comissió de Responsabilitats. Registres núms. 6262 i 6263 de 12 de febrer de 1938. Comitè d'Apropiacions. Expedients de confiscació; adjudicació i reclamació de béns confiscats del Maresme: Montgat, Òrrius, Palafolls, Pineda de Mar, Premià de Mar, Sant Andreu de Llavaneres, Sant Cebrià de Vallalta, Sant Iscle de Vallalta.
- BONET I GARÍ, LLUÍS. Les masies del Maresme: estudi de les masies, elements defensius, ermites i molins. Editorial Montblanc-Martín, C.E.C, 1983.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Departament de Cultura. Ref. Núm. 8956.
- VERDURA PERA, Jaume. Can Palau. Programa de Festa Major. Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta, 1967.

